

تربیت اعتقادی جوانان به شیوه الگویی

محسن شریفی^۱ | محمد عالم احمدزاده^۲

چکیده

تربیت اعتقادی جوانان به شیوه الگویی، یکی از مهم‌ترین روش‌ها برای شکل‌دهی و تقویت باورهای دینی در نسل جوان است. این شیوه به‌ویژه در دنیای امروز که تحت تأثیر انواع رسانه‌ها و فرهنگ‌های مختلف قرار داریم، می‌تواند تأثیر عمیقی بر درک و عملکرد اعتقادی جوانان داشته باشد. در این روش، جوانان از طریق مشاهده و الگوگیری از شخصیت‌های دینی و مذهبی، به‌ویژه پیشوایان معصوم و برجسته، می‌آموزند که چگونه اصول و مبانی دینی را در زندگی روزمره خود به کار بگیرند. اهمیت این موضوع از آن جهت است که با توجه به تغییرات سریع در جهان و بحران‌های هویتی که برخی از جوانان با آن روبرو هستند، الگوسازی مؤثر برای هدایت معنوی و اعتقادی آن‌ها، یک ضرورت تربیتی و پژوهشی است. در حقیقت، الگودهی به‌عنوان یک روش تربیتی می‌تواند به‌طور غیرمستقیم جوانان را به سمت ارزش‌های دینی سوق دهد و از طریق آن، جامعه‌ای با باورهای مستحکم‌تر و روابط اجتماعی سالم‌تر شکل گیرد. نتایج این شیوه تربیتی می‌تواند در ایجاد جامعه‌ای با باورهای دینی محکم و مؤمن‌تر، تأثیرگذار باشد و باعث تقویت پیوند جوانان با آموزه‌های دینی و تحقق ارزش‌های اسلامی در زندگی شخصی و اجتماعی آنان شود.

کلیدواژه‌ها: تربیت، تربیت اعتقادی، الگوگیری، تربیت الگویی، جوانان

۱. سطح چهار فقه و اصول، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران

ایمیل: Sharif42270@gmail.com

۲. دانشجوی دکتری فقه تربیتی، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران. استاد دانشگاه خاتم النبیین، کابل، افغانستان.

ایمیل: Mahmazadeh84@yahoo.com

۱۵. گروه نویسندگان، (۱۳۸۸)، تربیت دینی در جامعه اسلامی معاصر، قم: مؤسسه امام خمینی.

۱۶. مجلسی، محمد باقر (۱۴۰۳)، بحار الانوار، بیروت: دار احیاء التراث العربی.

۱۷. مصطفوی، حسن، (۱۴۲۶)، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب.

۱۸. مطهری، مرتضی، (۱۳۷۳)، تعلیم و تربیت در اسلام، تهران: نشر صدرا.

۱۹. مکارم شیرازی، ناصر، (۱۳۷۴) تفسیر نمونه، تهران: دار الکتب الإسلامیه.

۲۰. مهیار، رضا، (بی تا)، فرهنگ ابجدی، تهران: بی نا.